

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

23. İSTANBUL TİYATRO FESTİVALİ 23rd ISTANBUL THEATRE FESTIVAL

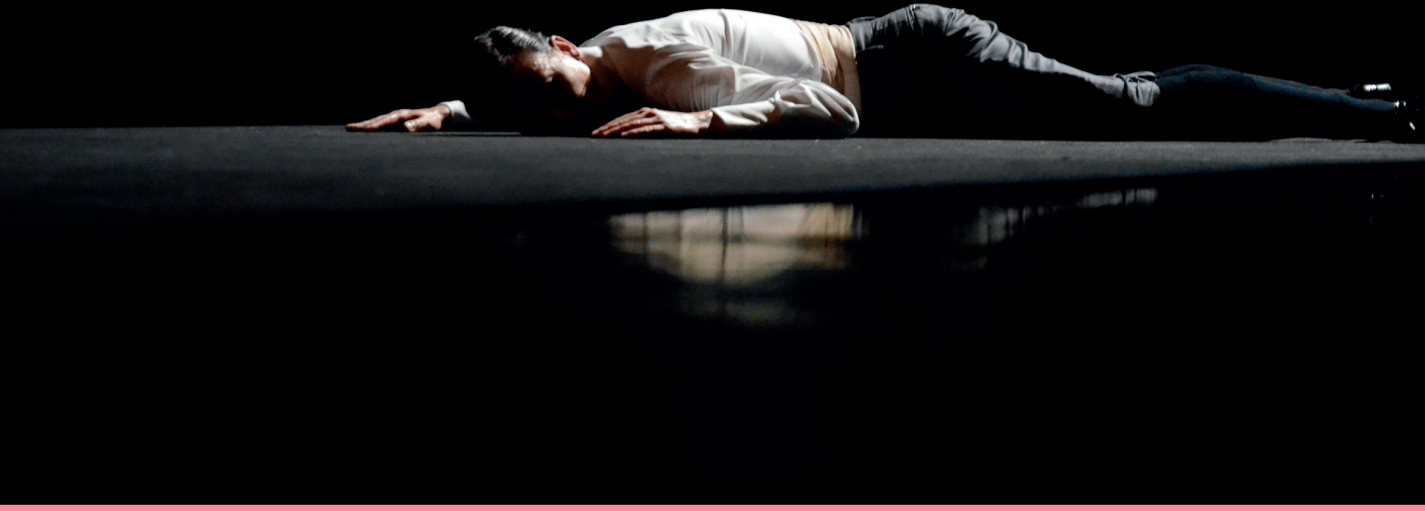
13 KASIM/NOVEMBER - 1 ARALIK/DECEMBER 2019

Festival Eş Sponsorları

AYGAZ

dpet

Tüpraş

DAHA DA BETER VE BETER VE BETER OLACAK ARKADAŞIM

IT'S GOING TO GET WORSE AND WORSE AND WORSE, MY FRIEND

VOETVOLK VZW

Ortak Yapımcılar Co-productions:

GRAND THEATER GRONINGEN, TROUBLEYN/JAN FABRE, THEATER IM PUMPENHAUS
AND ANDWHATBESIDE(S)DEATH

Kavramsal Çerçeve, Koreografi ve Performans Concept, Choreography & Performance:

Lisbeth Gruwez

Kompozisyon, Ses Tasarımı ve Asistan Composition, Sound Design & Assistant:

Maarten Van Cauwenberghe

Kostüm Styling:

Veronique Branquinho

Sanat Danışmanı Artistic Advisor:

Bart Meuleman

Işık Tasarımı Lighting Design:

Harry Cole & Caroline Mathieu

Teknik Yönetim Technical Director:

Caroline Mathieu

Yapım Yönetimi Production Manager:

Anita Boels

Desteğiyle With the support of:

Province of West Flanders, Province of Antwerp,
Flemish Community, Arcadi Île-de-France/Dispositif
d'accompagnements

CADDEBOSTAN KÜLTÜR MERKEZİ

29 KASIM NOVEMBER
CU. FR. 20.30

30 KASIM NOVEMBER
CT. SA. 20.30

Yaklaşık 50' sürer; ara yoktur.
Lasts app. 50'; no intermission.

Biletler Tickets 150, 120, 90 TL
Öğrenci Student 15 TL

■ Dar beyaz bir gömlek ve gri bir pantolon giymiş olan Lisbeth sahneye girer. Saçları arkada toplanmış ve dudağında tuhaf bir gülümseme var. Öne doğru ilerler, durur, gözleri önündeki manzarayı seyreder. Güçlü duruşu ve atletik yapısı bana avını gözetleyen bir kaplanı hatırlatıyor. İlk hareketi, elini net ve dosdoğru öne uzatışı: alanını kesin bir şekilde belirlerken bize de sanki susmamız için işaret veriyor. Kontrol tamamen onda. Meşum bir sesle çevrelenen görünüşü henüz tam olarak nereye gideceğini anlatmıyor.

Performansın teması programda açık seçik izah edilmiş: gözlerimin önünde bir konuşmanın nereye varacağını göreceğim. O hayli ciddi ve ağırbaşlı açılışın ardından hem ses hem de hareketler anlamında performansın çapı genişledikçe adeta tutsağı oluyorum: kalbim küt küt atıyor, nefes alıp verişim sıklaşıyor, çenem kilitleniyor... Hiddet. Hiddet olabilir mi bu? Sıradışı bir dansçıyı seyrettiğim koltuğumda güvende hissetsem de, bedenim yenilmez ve bilinmeyen bir düşmanın üstüne

DEĞERLİ İŞBİRLİĞİYLE
ACKNOWLEDGING
THE KIND
COLLABORATION OF

atılmaya hazırlanıyor gibi. Otuz dakikadan kısa bir sürede, Lisbeth tüm alana yayılan keskin hareketleri ve beklenmedik şekilde yükselen sesle birlikte en küçük bir tahrikte size saldırmaya hazır bir askere dönüşüyor adeta.

Lisbeth ve ses tasarımcısı, beden dilinin ustaca manipülasyonu ve canlı bir sesin temel duyguları nasıl da tetikleyip insan usunun en korunaklı alanlarına nasıl girilebileceğini gösteriyor seyirciye. Ama parça burada bitmiyor; Lisbeth sınırı daha da zorlayarak bizi gizlenen başka bir şeye götürüyor. Onun vücudu titreyip sallandıkça, bastığım zemin ve sonra da bedenim sarsılıyor. Yere çöküp kaldığında içi boş gibi görünüyor, sanki her şeyini vermiş tüketmiş gibi. O boşluğu ben de hissediyorum. Yine de içinde daha çok, daha büyük bir şey var, tasavvur edebileceğimden çok daha büyük.

— Nadia Riterman

■ Wearing a tight white-collar shirt and grey pants, Lisbeth enters the stage, her hair pulled back, her lips fashioned in a curious smile. She marches towards the front, stops, her eyes taking in the view in front of her. Her powerful stance and athletic figure remind me of a tiger surveying his prey. Her first movement is of a steady hand, gliding horizontally in front her, creating a clear boundary, as if she is signalling us to quiet

down: she is now in control. Her presence shrouded in an ominous sound, not yet clearly denied.

The theme is stated clearly in the program; I am about to watch the power of a speech unfold in front me. And as the craftily demure opening gradually begins to grow in dimension, both in sound and movement, I begin to feel my body as captive; heart – pounding, breath – shallow, jaw clenching. Rage. Can it possibly be rage? I am safe in my seat, watching an exceptional dancer, yet my body prepares to pounce on an invincible and unknown enemy. In less than 30 minutes, through sharp, overarching movement and sound unexpectedly growing louder, Lisbeth creates a soldier that can attack on slightest provocation.

Lisbeth and her sound partner clearly demonstrate how skilful manipulation of body language and exhilarating loud sound can trigger basic emotions, overriding the stronghold of a human intellect. But she doesn't end the piece there, she takes it further and further to the edge, and there, something else is lurking. And as her body shakes, gradually the floor underneath me shakes, and then my body shakes. When she collapses, she appears empty, as though she has given it all – All of herself. The emptiness is mine as well. And yet within it there is something more, something much bigger, bigger than I can imagine. ■

— Nadia Riterman

İstanbul Tiyatro Festivali, Belçika merkezli Platform 0090 ve Flaman Kültür Bakanlığı arasındaki işbirliği bu yıl da sürüyor.

Flaman Kültür Bakanlığı, bu festivalde Ultima Vez ve Voetvolk dans toplulukları ile Begüm Erciyas'ın işlerini destekliyor.

The collaboration between the Istanbul Theatre Festival, Belgium-based Platform 0090 and the Flemish Ministry of Culture continues in 2019. Flemish Ministry of Culture is contributing to the festival this year by supporting the dance companies Ultima Vez and Voetvolk, and the work of Begüm Erciyas.